

Н. А. Толошняк

Кудрик Борис Павлович

КУДРИК Борис Павлович (10. 06. 1897, м. Рогатин, нині Івано-Фр. обл. – 29. 03. 1952, ст. Потьма, Дубравлаг, Мордов. АРСР, РФ) – композитор, музикознавець, фольклорист, педагог. Доктор музикології (1932). Член Співки рад. композиторів України (1940). У 1914 разом із сім'єю переїхав до Відня. Навч. у Віден. університеті (філос. ф-т) та муз. академії (кл. Є. *Мандичевського*; обидва – 1915–18). Згодом повернувся в Україну. Вчителював. Закін. Львівський університет (1929; кл. музикології *А. Хибінського*). 1926–39 – викладач Вищого муз. інституту, водночас від 1933 – Богослов. академії, 1939–44 – проф. Консерваторії (усі – Львів). 1942–44 – муз. кер. інструм. ансамблю в Театрі легкого жанру й малих форм «Веселий Львів», з яким 1944 виїхав до Відня. 1945 заарешт., засудж. до 10 р. ув'язнення. Реабіліт. 1991 (посмертно). Муз.-теор. спадщина К. охоплює істор. музикознавство, фольклористику, муз. критику та публіцистику. Значна частина твор. доробку присвяч. вивченню церк. музики. Жанр. діапазон композитор. спадку різноманітний, переважають хор. та інструм. жанри. Прагнення поєднати укр. муз. тематизм із духом і формою класич. музики витворило особливість автор. стилю К., що полягає в синтезі віден. класицизму, пізнього романтизму, символізму та укр. пісенності, що позначені рисами вторинності. Його твори увійшли до репертуару провід. колективів Галичини (Львів. і Коломий. «Бояни», «Бандурист», «Трембіта», «Сурма»).

Основні твори

кантата «Вибір Гетьмана» для мішаного хору з фортепіано у 4 руки (сл. Т. Шевченка, 1934, у 2-х ч.); хори – «Народний гімн» для жін. хору й фортепіано (сл. В. Самійленка, 1923), «Заклик до Черча» для чол. або жін. хору з соло сопрано або тенора (1929), «Гримить!» для мішаного

хору (сл. І. Франка, 1930), «Ой стрічечка до стрічечки» (1931), «Думи мої», «Ой маю, маю я оченята» (обидва – 1932, для жін. хору без супроводу; усі – сл. Т. Шевченка), «Вільна Україна» для чол. хору (сл. Ю. Шкрумеляка, 1934), «До зорі Галицької» для мішаного хору (сл. М. Устиновича, 1936), «Весна» для мішаного хору із соло сопрано (сл. Я. Головацького, 1937); церк. хори – Псалом 132 для жін. хору в супроводі фортепіано (сл. Т. Шевченка, 1927), Панахида пам'яті А. Вахнянина для мішаного хору а капела (1928), «Псалми Давидові» для мішаного хору (ч. 1 – «У 950-ліття хрещення Русі-України 988, 1938); інструм. – для малого оркестру «Гей гук, мати, гук», «Гей не дивуйтесь, добрії люди», «Марш Кубанських козаків», «Перший запорозький марш» (усі – 1937); музика до драм. вистав; обробки нар. та стрілец. пісень, солоспіви.

Основні праці

Українська народна пісня і всесвітня музика. Л., 1927; Йосиф Гайдн // Дзвони. 1933. № 7–8; Гендель і Бах // Там само. 1935. № 5; Сидір Воробкевич – музик // Життя і знання. 1936. № 5; Поезія Шевченка в музиці // Там само. 1937. № 3; Огляд історії української церковної музики. Л., 1937; 1995; Чужі впливи в українській музичній культурі // Укр. музика. 1937. № 5–6; Участь духовенства в галицько-українській музичній культурі // Богословія. 1938. Т. 16, кн. 4.

Рекомендована література

1. Березовський О. Після років забуття // Музика. 1990. № 3;
2. Витвицький В. Життєвий шлях Б. Кудрика // Бібліографія українознавства. Л., 1994. Вип. 2;
3. Толошняк Н. Борис Кудрик // Музика. 1997. № 5;
4. Її ж. Борис Кудрик у контексті галицької музичної культури // Musica Galiciana. Rzeszów, 1999. Т. 3;
5. Підківка О. Б. Кудрик // Підківка О. Після довгих років забуття. Л., 2003;
6. Німилович О. Варіаційні цикли Василя Барвінського і Бориса Кудрика... // Наук. вісн. Нац. муз. академії України. К., 2004. Вип. 35;
7. Ясіновський Ю. Борис Кудрик – дослідник і композитор церковної музики // Калофωпія: Наук. зб. з історії церк. монодії та гимнографії. Л., 2004. Ч. 2;
8. Немкович О. Українське музикознавство ХХ ст. як система наукових дисциплін. К., 2006;
9. Толошняк Н. А. Панорама музичного життя Львова 20–30-х років ХХ століття в дзеркалі музично-публіцистичної спадщини Бориса Кудрика // Вісн. Прикарп. університету. Сер. Мистецтвознавство. Ів.-Ф., 2011. Вип. 23.

Кудрик Борис Павлович / Н. А. Толошник // Енциклопедія Сучасної України
[Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН
України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим
доступу: <https://esu.com.ua/article-818>

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України
([докладніше](#)).